

► **Communicatiecursus helpt Helmondse Jolanda van haar onzekerheid af**

‘Ik ben niet bang meer om lange zinnen uit te spreken’

De ‘oude’ Jolanda Marechal had het onder geen enkele voorwaarde gedaan: over haar taalproblemen vertellen in de krant. Maar de ‘nieuwe’ wel.

Ad de Koning

Eindhoven

Sinds de Helmondse via haar werkgever Vitalis een speciaal traject over beter communiceren doorliep, is alles anders. „Ik ben nu echt een ander mens.”

Het is ergens vorig jaar als haar oog valt op een affiche bij Vitalis Brunswijk in Eindhoven, het zorgcentrum waar ze al 24 jaar werkt als Helpende Plus. Het blijkt een oproep om je aan te melden voor ‘Communiceren in de zorg’, een traject dat werknemers leert weerbaarder te worden. Door een betere taalvaardigheid bijvoorbeeld, maar ook door te leren omgaan met feedback, assertiever te worden.

De 58-jarige Jolanda denkt in eerste instantie dat het niets voor haar is. „Ik dacht: dat zal toch wel niet helpen, met m’n dyslexie.” Maar hoe langer ze erover nadent, hoe meer ze het idee krijgt dat het wél iets voor haar is. Want: „Ik werd op de basisschool al gepest, had al in die tijd een muurtje om mezelf heen gebouwd.”

Samen met een directe collega meldt ze zich alsnog aan voor het traject, dat is opgezet door Taalkracht bij wijze van proef vanuit De Achthonderd. De Achthonderd is een netwerkorganisatie van ondernemers, onderwijs- en overheidsinstellingen die (praktijk-)onderwijs op maat ontwikkelt. Taalkracht is onderdeel van onderwijsinstelling Summa en

richt zich op cursussen taal, rekenen en digitale vaardigheden voor volwassenen. „Schrijven kostte me altijd veel moeite, net als langere zinnen lezen”, vertelt Jolanda Marechal. „Als er een brief van de gemeente of een andere instantie kwam, gaf ik die vrijwel meteen aan mijn man. Al in de eerste zin struikelde ik over de moeilijke woorden.”

En als ze in Brunswijk rapportages moet schrijven over haar cliënten houdt ze het dan nog bewust kort. „Dan noteerde ik: ik heb mevrouw verzorgd, meer niet.” En als ze al bij een overleg of vergadering moet aanschuiven in die tijd loopt het zweet in straaltjes over haar rug. „Ik was bang om het woord te krijgen, ont-

week eigenlijk alles. Je leert jezelf trucjes, omdat je weet dat je anders wordt uitgelachen.”

Aan het traject bij Taalkracht beginnen is - zeker in het begin - dan ook allesbehalve gemakkelijk voor haar. „Ik dacht: waar ben ik aan begonnen. Maar met kleine stapjes ging het steeds beter.”

„Al die kleine stapjes hebben voor Jolanda echt tot iets groters geleid”, vindt ook Anouk 't Hart, trajectbegeleider bij Taalkracht. „En dat is een prestatie, want ze heeft het helemaal zelf gedaan.”

Onlangs is bekend geworden dat het aantal volwassenen dat in de regio Eindhoven aan verschillende vormen van bijscholing deelneemt vorig

▲ **Jolanda Marechal (links) en haar begeleider Anouk 't Hart van Taalkracht.** FOTO

KEES MARTENS/DCI MEDIA

“Ik dacht: waar ben ik aan begonnen

– Jolanda Marechal

jaar flink is gestegen. Die toename komt deels doordat de doelgroep vaker met succes bereikt wordt via de werkgevers, zoals in het geval van Jolanda Marechal bij Vitalis.

Anouk 't Hart: „Vaak is er sprake van schaamte, dus je ziet in de praktijk dat het behoorlijk lastig is om mensen de stap naar hulp te laten zetten. Maar als je dan het resultaat ziet als iemand heeft deelgenomen, werkt dat heel motiverend voor zowel de deelnemer als de werkgever.”

Jolanda Marechal is blij dat ze zelf de stap zette. „Ik voel me nu serieus genomen, ben niet meer bang om langere zinnen te schrijven, om iets te zeggen.” Met een lach: „En het zelfs in de krant te laten zetten.”